

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 50. Novæ pensiones Anglis impositæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

dat tanquam defenforem Christianorum Sæcul.XIII. A.C.1246.
 fuæ ditionis, & ad veram religionem tra-
 ductum cupit. Misit etiam litteras Re-
 gibus Tunetano, Septano, & Bugiensi,
 omnibus Christianis Hispaniæ maritimæ,
 ejusdem Episcopis, Bajonensique ac Mas-
 siliensi, Archiepiscopis Narbonensi & Ge-
 nuensi, Regi Arragoniæ, Magistro Ordini
 S. Jacobi; cunctis denique Christianis
 in Africa agentibus.

Verum post aliquot annos Episcopus
 Marocensis Lugdunum delatus ad Pa-
 pam, *Orafi Regem*, inquebat, *ut Christianos*
sibi subditos, præsertim illos, qui sub i-
psius signis militarent, munitis in locis ab
inimicorum ferocia tutos redderet: sed non
te audiit. Tum Papa Regi Marocensi Rayn. 1251. n. 29.
 scripsit, easdem iterans preces, ac mini-
 tans, se, nisi satis ille faceret, revocaturum
 ab ejus servitio Christianos in ejusdem
 terris versantes, ac, ne alii eo veniant,
 inhibiturum. Dabat epistolam 16
 Martii 1252. Quod vero jus habebat
 Papa idjubendi Christianos, quorum non
 erat Dominus temporalis?

§. L.

Novæ pensiones Anglis impositæ.

Papa Innocentius IV. edoctus, Angliæ Matth. Par. p. 624.
 Regem exactionibus suis obsistere,
 stimulante ira gravissima Regnum inter-
 dicto

Sæcul. XIII.

A C. 1246.

c. 25.

dicto afficere statuit. Sed Cardinalis Joannes Toletanus natione Anglus, qui monachus Cisterciensis fuerat, *Domine!* aiebat, *per amorem Dei moderare tibi, ac tempus esse turbulentum considera! Terra sancta magno in periculo, Ecclesia Græca a nobis separata est. Fridericus inter Principes Christianos potentissimus se nobis opponit. Nos ex Italia pulsi tanquam in exilio sumus. Hungariæ ac vicinis regionibus pernicies ultima a Tartaris imminet: Germania bellis civilibus agitur: in Hispania Episcopi male habentur usque ad exsecutionem linguæ: Gallia a nobis ad incertitatem redacta in nos conspiravit: Anglia nostris vexationibus fatigata & exhausta loqui incipit & conqueri, ut asina Balaam verberibus obruta: sic totum contra nos orbem concitamus. Papa his monitis haud cedens, punire Angliam volebat, cum Legati ex ea profecti advenere, qui ab amicis suis mitigatum esse Regem, brevique Papam voti damnatum iri afferebant. Quo nuncio gavissus iste serenam rursus faciem exhibuit.*

Resumpto igitur animo, Angliæ Præsulibus edixit, ut omnes beneficiarii suis in beneficiis residentes tertiam, non residentes dimidiam proventus sui partem ipsi penderent: atque hujus mandati executionem Episcopo Londinensi commisit. Hic alios quosdam Præsules com-

voca-

vocavit, quibuscum Papæ imperium Lon- Sæcul. XIII.
dini in templo S. Pauli postridie festum A.C. 1246.
S. Andreæ scilicet 1 Decembris an. 1246

proponeret. Verum conventus totus huic pensioni obstitit ob rationes sequentes. In Ecclesiis Cathedralibus moris est, ut Canonici residentes, qui in aliquibus pauci sunt, Clericos minores aliosque Ecclesiæ ministros e proventibus suorum variis in locis beneficiorum sustentent. Jam si dimidia pars illis detrahatur, Ecclesiæ ministerium deerit, cum Canonici nihil eo conferre amplius, nec in Cathedralibus ipsi residere tam modico cum proventu possint: vix enim quarta eis pars restaret, de summa deductis sumptibus collectionis, cæterisque impensis. Religiosæ domus Angliæ vivunt ex parœciarum proventu, qui vel his ægre sufficit, si ad dimidium redigatur, dimidia pars Religiosorum cogetur mendicatum ire huc illuc errans, ac disciplinæ damno variis peccandi periculis exposita. Cessabunt necessario hospitalitas ac eleemosyna cœnobiorum Parochorumque: cessabit simul amicitia & favor populi, qui eisdem fruebatur. Clerus præ inopia tuendis juribus suis impar oppressioni obnoxius erit.

Clerici præter pauperes, quorum infinitus est numerus, etiam parentes & famulos suos alunt, quos dimittere cogentur,

p. 626.

*Sæcul. XIII.**A. G. 1247.*

tyr, & qui laborando non affueti, damno publicæ quietis raptò vivere quærent. Dimidia pars proventus ex beneficiis non computari debet nisi deductis oneribus, nimirum pensionibus, Præfulum hospitii, templorum reparationibus & ornamentis, culturæ sumptibus. Nuper admodum Papæ solutæ sunt sexies mille argenti selibræ pro parte vigesima: inita proportione pars dimidia sexagies mille selibras, & cum deductionibus necessariis octogies mille conficiet, quam summam pendere Regnum totum vix posset: & omnis hæc pecunia asportaretur e Regno, in quo maneret a Clero expensæ. Has ob rationes Ecclesia Anglica se opposebat huic novæ exactioni, ad Christum ipsum & ad concilium aliquando celebrandum appellans. Sed haud opus erat huic provocationi insistere: nam quidam Eques ac Doctor aliquis, a Rege ad conventum Londinensem missi, ejus nomine severe prohibebant, ne hæc in pensionem consensus fieret.

Matth. Par.
p. 695.

Additam
p. 1083.

Eodem anno Papa Innocentius Edmundum Cantuariensem in Sanctorum numerum ritu solenni retulit tertia Adventus Dominica 16 Decembris: diploma vero datum est 11. Januarii sequentis anni 1247. Inscriptum est Episcopis cæterisque Præsulibus, & illius virtutum ac miraculorum compendium continet.

Domi-

Dominica secunda post Pentecosten men-
 se Junio S. Edmundi corpus in templum
 monasterii Pontiniacensis translatum est
 præfente Rege S. Ludovico, Regina ejus
 matre, ac innumerabili Nobilium multi-
 tudine. Rex Anglis quam cæteris na-
 tionibus majorem illius sepulchrum vi-
 fendi libertatem dedit.

Sæcul. XIII.

A. C. 1247.

Hist. p. 638.

Addit.

p. 1087.

Nang. Gesta

p. 346.

§. LI.

Virtutes S. Richardi Cicestriensis.

Interea hujus Sancti discipulus, Richar-
 dus Episcopus Cicestriensis non illo
 melius ab Anglorum Rege habebatur.
 Lugduni a Papa consecratus, cum rediis-
 set, cunctos Episcopatus sui redditus a Re-
 gis ministris absumptos, edictumque Re-
 gium, ne sibi quidquam præberetur,
 promulgatum audiit. Monstrabat Regi
 litteras Pontificias, ut in possessionem
 mitteretur, jubentes; sed hujus Princi-
 pis indignationem ei accersebant. Ita-
 que in Dioecesin se suam recepit, pauper-
 que ac rebus omnibus spoliatus piorum
 hominum tecto victuque utebatur, inspi-
 cere subjectorum mores, & sacramenta,
 prout opus erat, administrare haud omit-
 tens. Ne cedere jure suo videretur, a-
 dibat interdum Aulam, ac Ecclesiæ suæ
 restitutionem humiliter flagitabat, cum
 contemptu semper & convitio remissus.

Vita ap.

Boll. to. 9.

p. 280.

Histor. Eccles. Tom. XX. M m Quo-